

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6891

гр. София, 16.09.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в закрито заседание на 16.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

като разгледа дело номер **11000** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.248 ГПК вр. §2 ДР на ДОПК.

На 3.08.2020г. е постъпила молба от ответника – директор на дирекция „ОДОП“ С. за изменение на постановеното решение № 3914/ 15.07.2020г. в частта за разноските, като същите бъдат възложени изцяло на жалбоподателя [фирма] на основание чл.161, ал.3 ДОПК.

Искането е аргументирано с обстоятелството, че постановената отмяна на ревизионния акт е мотивирана с представяне едва пред съда на редовно водено счетоводство.

Препис от молбата е връчен на пълномощника на дружеството-жалбоподател, но становище не е ангажирано.

За да се произнесе по искането, съдът съобразява следното:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК, приложим съобразно препаращите правила на чл.144 АПК и § 2 ДР на ДОПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Искането да е предявено преди да е изтекъл срокът по чл.248, ал.1 ГПК /депозирано е на 03.08.2020г. при връчване на съдебния акт на 20.07.2020г./ и е допустимо:

Разгледано по същество, е основателно:

В чл.248, ал.1 ГПК е предвидено, че съдът по искане на страната може да допълни или да измени решението в частта му за разноските. Следователно текстът разграничава две хипотези, свързани с промяна на вече постановения съдебен акт в частта му, с която е определена отговорността за разноски, установени като изключение от правилото на чл.246 ГПК.

Разглежданият случай касае втората от тях:

С решение № 3914/ 15.07.2020г., постановено по настоящето дело, по жалбата на [фирма] е отменен Ревизионен акт № Р 22220418001801-091-001/ 19.03.2019г. на органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1213/ 12.07.2019г. на ответника. В мотивите на съдебния акт е прието, че в никоя от досъдебните фази на установителното ревизионно производство от дружеството не са ангажирани счетоводни документи, а такива са приобщени едва в съдебното обжалване без оспорване от приходната администрация. По този начин дружеството е изпълнило доказателствената си задача по чл.124, ал.2 ДОПК. Макар тези съображения да са в обхвата на чл.161, ал.3 ДОПК, те не са намерили израз в диспозитива на решението. Вместо това поради опущение съдът лаконично е отбелязал, че е дължимо присъждане на разноски в полза на жалбоподателя. Същото е отстранимо по реда на чл.248 ГПК. В хода на устните състезания от юрк. П. бе заявено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съобразно чл.161, ал.3 ДОПК следва да бъде уважено предвид материалния интерес по спора – 126221,25 лв., в размера по чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията ѝ към датата на устните състезания, или 4054 лв.

По тези съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение №3914/ 15.07.2020г. по адм. дело № 11000/ 2019г. В ЧАСТТА ЗА РАЗНОСКИТЕ, като ВМЕСТО „ОСЪЖДА директора на дирекция „ОДОП“ С. да заплати на [фирма] 4450 лв. разноски за първоинстанционното съдебно производство

ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на директора на дирекция „ОДОП“ С. 4054 /четири хиляди петдесет и четири/ лв. юрисконсултско възнаграждение на основание чл.161, ал.3 ДОПК.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: